

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9896** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – С., чрез процесуален представител ст. юрк. Г. Б. , срещу Решение от 10.01.2020 г., постановено по НАХД № 12015/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е отменено НП №377028 F 435479/28.11.2018 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 27 от ЗСч на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1276 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че издаденото НП съдържа всички реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Посочва се, че СРС неправилно е приел, че е налице маловажен случай на нарушение , предвид обстоятелството за срока на закъснение от 58 дни , както и размера на нетните приходи от продажби в размер на 1 276 791,55 лв. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление. Ответникът по касационната жалба – [фирма], не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът представя заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима -

подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София – град, при извършената касационна проверка по чл. 218 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, установи следното:

На основание чл. 38, ал. 11 от ЗСч от страна на Агенцията по вписванията е изпратена информация за ЮЛ, които не са подали в Търговския регистър в срок до 30.06.2018 г. ГФО за 2017 г., като информацията за това е получена в ЦУ на НАП на 07.08.2018 г.

Във връзка с горното от страна на НАП са предприети необходимите мерки за извършване на проверка, като е извършена справка на 23.08.2018г. в ТР и е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в АП- ТР на годишния си финансов отчет за 2017г. в законоустановения срок до 30.06 2018г. / почивен ден / т.е до 02.07.2018 г. Това е сторено на 29.08.2018г. със закъснение от 58 дни. Прието било, че дружеството е извършило нарушение на чл. 38, ал. 1 от ЗСч и бил съставен АУАН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентична словесна обосновка на соченото нарушение и съответна дадена правна квалификация на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1276 лв. на основание чл. 53 ал.1 вр. чл. 27 от ЗСч за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно по следните съображения.

Отговорността на [фирма] е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч "предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година". Безспорно е, че дружеството е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч.

Това е установено от органите по приходите, като дружеството е било задължено по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не

публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, т. е. установеното по безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч следва да бъде скрепено с административнонаказателната норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. Съгласно нея "който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева". По отношение на предприятието е наложена имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева. В случая е наложена имуществена санкция в размер на 1276 лева, представлява 0, 1% от приходите на дружеството в размер на 1 276 791,55 лв., отразени в ГДД, т. е. определената санкция е в минимален размер.

Макар да е доказано извършването на нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, в случая са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Съгласно ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това - да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление - задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание.

За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай процесното нарушение е първо за дружеството. Дружеството не е санкционирано за каквито и да е други нарушения на ЗСч, от същия или друг вид. Липсват вредни последици от нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, в т.ч. за други данъчни субекти. При положение, че от процесното нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч не са настъпили вредни последици, от една страна, а от друга страна, са налице посочените смекчаващи обстоятелства, то отговаря на критериите за маловажност и има по-ниска степен обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което обоснова извод за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 10.01.2020 г., постановено по НАХД № 12015/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав,.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.